

תמוז תשפ"א

פרשת
בלק

52

משרד
התרבות
והספורט

עדות ישראל לאלקים

מה חקצו?

איך קרית ניסים? זו שאלה טובה... השבוע אנחנו נחקים בנס מיוחד. האתון של בלעם פוגעת באלאך צם חרב שוניה, ואל - פועית את פיה, ומחילה אדבר!
 הרמ"ם מלמד אותנו בספרו מורה נבוכים שבבראית העולם חקצו ברא את העולם צם כל החוקים והכללים שלו. הוא ברא בזלי חיים מלינים יכולים אדבר כמו בני האדם, אך ברא גם את הפה של האתון. כך גם ים סוף, נברא כמו כל ים אחר שהמים שלו זורמים כל הזמן אבל כבר בבראית העולם הוא ברא בו את היכולת לצבור ולתן לבני ישראל אצבור בו כשיצאו מצרים.
 מבואל אנחנו לומדים כמה העולם של ברא לנו הוא מושלם. כבר כשנברא - נבראו בו כל הדברים שנצטרך להם לאורך כל ההיסטוריה. וזה עוד אנחנו יכולים ללמוד מכך? אשוב מראש. במיוחד בחיובם הגדול אנחנו מלאים בהבונות ובתבונות. אם נשכל אכנל את צדדינו כבר זכשינו נכל אהיק את הורה והחופשה כולה.

מחכים להתינתן שלכם!

שמחים להצטרפתם אלינו ומאמינים אתכם להמשיך לקבל את העולונים בבית הספר,
 בנייל edotlyeladim@gmail.com או בהצטרפות לקבוצת הווצואם השקטה
 בסריחת חקצו.

מה בפרשה?

1 בלק מלך מואב חושש מפני בני ישראל, ומבקש מב' לעם לקלל אותם. ה' מאפשר לבלעם ללכת בתנאי אחד: "את הדבר אשר אדבר אליך, אתו תעשה".

2 ה' חוסם את בלעם בדרכו באמצעות מלאך. אך רק האתון שלו רואה את המלאך.

3 בלעם כועס על האתון, ולאחר שמכה אותה - פוקח ה' את עיניו.

4 המלאך נגלה גם אל בלעם, ומזכיר לו לומר רק את דבר ה'.

5 בלק מצטרף לבלעם למעמד המיוחל, אך ברגע האמת יוצאות מפיו של בלעם ברכות במקום קללות.

סיפורי עדות ועליות

מבוסס על סיפור אמיתי

"ואשא אתכם על כנפי ישרים ואביא אתכם אלי"

רבקה כספי נולדה בירושלים של טרם הקמת המדינה. היא נקראה בשם זה על שם סבתה מצד אימה שנקראה אף היא - רבקה.

רבקה היא האחות השנייה במשפחה. מעליה - אחותה הבכורה ומתחתיה עוד תשעה אחים ואחיות. המשפחה התגוררה בסמוך להורי אביה של רבקה.

רבקה אהבה מאד להגיע לביתם של סבא וסבתא. סבתא הייתה צעירה מאד וגם בביתה היא ילדים קטנים, כך שדודיה של רבקה היו משחקים יחד איתה בשעות אחר הצהריים.

רבקה אהבה מאד לנגן, וביתה היה בית מוזיקאלי. באחד הימים, היא הכינו יחד עם אחיה הקטנים ועם הדודים תערוכה גדולה של כלי נגינה מגורטאות ומהפצים שלא היה בהם שימוש.

כלי הנגינה המיוחדים נשארו בביתם של סבא וסבתא ולמשך חודשים רבים הייתה המשפחה פוצחת יחד בנגינה משותפת.

פולק בפנים בבאר...

הלכה ומצוה

הלכה למעשה: אסור לכבות אש בשבת. לכן, מותר לעשות זאת רק במקרה שבו יש חשש לפגיעה בחיי אדם. ברוב המקרים ישנה סכנה שהאש תתפשט ותפגע גם באנשים ולא רק ביערות ובבתים ולכן כן מכבים את השריפות אבל אם יש דרך לחסום את האש מבלי לכבות אותה - יש לעשות זאת. בכל מקרה ההחלטה היא כמובן בידי האנשים המוסמכים.

"שמעת על השריפה שהייתה כאן בשבת?" שאל איתן את רועי בזמן שהדליקו את המדורה לקומזיץ. "בוודאי ששמעתי." ענה רועי. "אתה יודע, זה לא כל כך פשוט לכבות שריפה בשבת. מותר לעשות זאת רק אם יש חשש לפיקוח נפש. אם יש אפשרות להרחיק את כל האנשים - אפילו אם ייפגע הרכוש - אסור לכבות את האש".

דְּלָקָה שֶׁנִּפְלָה בְּשַׁבָּת, הַמְכַבֶּה אוֹתָהּ מִפְּנֵי אֲבוֹד מָמוֹן - חַיֵּב. (כלומר, אדם שכיבה שריפה כדי להציל את הרכוש שלו - חילל שבת). שְׂאִין אֲבוֹד מָמוֹן דּוֹחָה שַׁבָּת אֶלָּא אֲבוֹד נַפְשׁוֹת. לְפִיכָה, יֵצְאוּ בְּנֵי אָדָם כְּדֵי שֶׁלֹּא יָמוּתוּ וַיִּנְיחוּ הָאֵשׁ תְּלַהֵט וְאִפְלוּ שׁוֹרְפֵת כָּל דֵּיִתּוֹ כְּלָהּ:

הלכות שבת יב, ג

הידות וחידודים

מנהגי עדות

בשלושת השבועות שבין י"ז בתמוז לתשעה באב נהגו בג'רבה לומר "תי-קון רחל" בכל יום בחצות היום. בנוסף, אמרו מספר קינות, העוסקות בענייני החורבן. בזמן זה היו יושבים על מחצלות הפרושות על הרצפה וראשי המתפללים רכונים באבלות על החורבן.

גם לכם יש מנהג מיוחד שעובר במשפחה? נשמח לשמוע!

תפזרת מהפרשה

תפזרת שבעת המינים

מ	כ	א	ל	מ	ק	ל	ב
מ	ה	נ	מ	צ	מ	ה	מ
נ	ק	ר	א	ו	ד	ב	נ
ה	ו	ת	א	מ	י	ס	ה
ט	ק	ב	ק	נ	י	ר	ב
א	ר	ל	ג	א	נ	ק	ח
ר	מ	ע	ד	ר	מ	ר	ט
ק	נ	מ	נ	מ	ב	ר	א

בלק/ מואב/ מדיין/ בלעם
אתון/ חרב/ מלאך

מה הקשר?

כתבו כיצד קשור כל אחד מהאיורים הבאים לפרשה

אריה

חרב

ציפור

פיוט השבוע - פיוטים ושירה

החליפי לבושי גלותך / אשר

בוֹאֵי כְּלָהּ, עֵטְרַת
בְּעֵלָהּ, כִּי שָׁב הָאֵל
לְאֶהֱלָהּ
חִמַּל עֲלֶיהָ וּגְאָלָהּ וְשָׁלַח
מִן יָמֵי אֲבֹתָהּ

וְשִׁתְּחוּ לְאֱלֹהֶיהָ
כִּי לָגַן עֵדֶן, פֹּרְיָהּ,
הֶחֱלִיף שׁוֹמְמוֹתֶיהָ

הַחֲלִיפֵי לְבוּשֵׁי גְלוּתְךָ
וּלְבָשֵׁי בְגָדֵי תִפְאָרְתְּךָ

קוֹל שִׁיר וְזִמְרַת
הַלְוִיִּים יִשְׁמַע בְּעָרֵי
יְהוּדָה
וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלַיִם קוֹל
צְהֵלָה וְתוֹדָה

יוֹנָה תִפְאֶה, הַלְלֵי יְהוָה,
שִׁבְחֵי וְהוֹדֵי לְאֵל
אֵינֶךָ עוֹד גְּלֻמוֹדָה
עֲנֶינָהּ, הַקִּים לָךְ מוֹדַע
וְגוֹאֵל

עַמִּים יְבוֹאוּ אֵלֶיךָ,

